Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De vxoribus Esau ca. lxxj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

eſtimatum. i. eſtimauit: ſm ꝙ recordabať de
facto olim ſemine centuplū recepiſſe Nec ī
vna ſpecie h̄ eſſe potuit: ſed forte in omni ge
nere opum eſt centuplicat⁹. Vn̄ alia tranſla
tio hʒ. Inuenit in illo anno centuplū. Ob h̄
inuidētes ei paleſtini puteos quos foderat
pater eius obſtruxerūt replētes humo. Abi
melech etiaʒ timens eum dixit ei. Recede a
nob: qꝛ potentioꝛ noſtri fact⁹ es. Et recedēs
iſaac venit in agrū q̇ dr̄ phara. id ē cōuallis.
⁊ habitauit iuxta alueū p̱ quē torrēs qn̄q̧ i
fluebat. ⁊ erud erauit ibi puteos quos olim
ibidē foderat pater e⁹. ſed eo mortuo obſtru
xerunt eos philiſtei. Et cuʒ inueniſſet aquā
viuā: iurgati ſunt paſtores gerare aduerſus
eum dicētes. Noſtra eſt aqua ⁊ ob h̄ voca
uit puteū eſcon. i. calūniā vel iurgiū Et rece
dens inde fodit aliū puteū: ⁊ p̱ illo q̄ʒ iurga
ti ſunt. Et ob hoc vocauit eū ſathanā. i. con
trariū vel inimicicias. Vtriuſq̧ putei vt dic̄
Joſephus op⁹ imp̱fectū relinquēs: nolens
ↄtendere cū indigenis: expectans ⁊ exoptās
bone volūtatis eoꝝ rationē ⁊ licentiā. Pro
fectuſq̧ inde fodit puteū tertiū, p̱ q̇ nō ↄten
derūt. Ob hoc vocauit eū roboorh. i. latitu
dinē. q̇a dilatat⁹ creuerat ſup̱ terrā: ⁊ ex illo
loco aſcendit in berſabee Et apparuit ei dn̄s
in ip̄a nocte; p̄mittens ei q̇ p̄miſerat pr̄i ei⁹.
Et edificauit altare; ⁊ inuocauit ibi nomen
dn̄i. ⁊ p̄cepit ſuis vt ibi foderēt puteū Veri
ſile eſt ꝙ eruderauerūt puteū abrae. Eo tē
pore venit ad eū abimelech ⁊ phicol dux mi
litie: ⁊ iurātes inter ſe fed⁹ firmauerunt. Eo
dem die redierunt ad iſaac pueri nūciantes
de puteo quem foderant ꝙ inueniſſent aquā
⁊ appellauit eum berſabee. id eſt puteū ſatie
tatis vł abundantie. Et impoſitū eſt hoc no
men vrbi vſq̧ in hodiernū diē. Et nota ꝙ in
modico vocis ſtridulo ⁊ in ſcriptura differt
hoc nomē a nomīe ꝙ abraam ei olim impo
ſuerat. Sabee enim p̱ ſin hebreum ſcriptuʒ
ſeptimū vel iuramentū ſonat: ⁊ aſperius ſtri
det: ſcriptū ꝟo p̱ ſima grecum ſatietatē ſigni
ficat ⁊ mollius ſonat.

Quartum Incidens. Capl'. LXX.

D tēpore pho
e roneus fili⁹ inachi et niobes p̄
mus grecie leges dedit ⁊ ſub iu
dice cauſas agi inſtituit; locūq̧ iudici deſti
natū a nomīe ſuo foꝝ appellauit. Soror ſua
iſis in egyptū nauigauit. ⁊ q̇ſdā apices lr̄aꝝ
tradidit egyptijs. ī agricultura etiā mlt̄a do
cuit eos Vn̄ cū Jo diceret: iſis ab eis dicta ē
qd̄ in ligua eoꝝ terra ſonat. Et ob h̄ p⁹ mor
tē in numero deoꝝ in egypto recepta eſt. Fi
lius etiā phoronei q̇ apis dictus eſt eodē tē
pore in egyptū nauigauit: quē q̇dem virū iſi
dis fuiſſe tradūt: ⁊ ſimiliter ab egyptijs deifi
catus eſt ⁊ ſerapis nominatus.

De vxorib⁹ Eſau. Ca. LXXI.

Sau vero qua
e dragenari⁹ duxit vxores iudith ⁊
bethſameth filias potentiū viroꝝ
īter chananeos ſemetip̄m dn̄m faciēs in po
teſtate vxoꝝ. Que cū ambe offendiſſent ani
mū iſaac et rebecce: ⁊ licet nollet iſaac p̱uin
ciales ſue miſceri cognationi tn̄ melius ſile
re decreuit.

De bn̄dictionib⁹ iacob. Ca. LXXII.

Enuit Iſaac et
ſ videre non poterat Et dixit ad
eſau. Fac mihi cibos de vena
tiōe tua vt comedā: ⁊ bn̄dicat tibi aīa mea
an̄q̧ moriar. Egreſſo eſau ad venandū dixit
rebecca ad iacob. Sic ⁊ ſic audiui patrē tuū
loq̇ntē cuʒ eſau fratre tuo. Affer ḡ mihi cito
duos hedos optimos: vt faciā pr̄i tuo eſcas
q̇b⁹ libēter veſcit vt bn̄dicat tibi p̱ eſau Abijt
ille ⁊ attulit deditq̧ matri. Que cuʒ paraſſet
cibos: induit iacob veſtib⁹ eſau valde bonis
q̇bus vtebantur p̄mogeniti vt diximus. Ti
mebat ꝟo iacob ne dep̄henſus a patre: ſuſci
peret maledictionem p̱ benedictione. Porro
mater pelliculas hedoꝝ manib⁹ ⁊ collo eius
circūdedit: vt ſimilitudinem piloſi fratris ex
p̄imerent In alijs eīm ꝯſimillimi erāt tāq̧
gemelli. Acceptoſq̧ cibos iacob ītulit patri
dicens. Ego ſum eſau. Comede de venatiōe
mea: vt bn̄dicat mi
hi aīa tua. Cui iſaac
Accede ad me vt tā
gam te et p̱bem: vtꝝ
tu ſis fili⁹ meus eſau
an nō Quo palpato
ait. Vox quidē vox
iacob eſt: ſʒ manus:
man⁹ ſunt eſau. Cū
aūt comediſſet ⁊ hau
ſiſſet vinū: oſculatus eſt filium: ⁊ benedixit ei

Quaſi. ego ſuʒ cuius
ſunt p̄mogenita ⁊ be
nedictio ſic p̄us erāt
eſau. Nec mentit: ſic
nec chr̄s dicēs ioan
nem eſſe heliā non p̱
ſonaliter ſed in ſimili
tudine.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN